

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA – MÁTYÁSFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. ÉVF. 3. SZÁM

2006. AUGUSZTUS - DECEMBER

Imádság a nemzetért

Uram! Nehéz és megpróbáltatásokkal teli hetek vannak magyar népünk mögött, és még mindég nincs vége, Uram! Elég volt az ellenségeskedésből, a sátáni erők fékevesztett dühéből, elég a gonosz minden szépet, magasztost legyőzni akaró erejéből!

Tudom Uram, hogy sokan elhagytak és a mai napig is tagadnak Téged, nem látják meg a láthatatlant, nem vesznek tudomást a jelekről, melyet mutatsz népünknek. Csak az általuk körülzárt szűk világra figyelnek. Sokaknak nem kell a Te irányításod. Ezért lett a szeretetből gyűlölet, az irgalomból kegyetlenkedés, a hit csalódássá, az igazság hazugsággá.

Könyörögve esedezem Hozzád, irgalmas Istenem, bocsásd meg e népnek bűnét, azt, hogy elhagytak

Téged, hogy nem tudjuk egymást szeretni, tisztelni. Egymással kezet fogni, egymásnak megbocsátani.

Köszönöm Istenem, hogy az ítéletet, amelyet megérdemelnénk, Te szenvedted el a Golgotán. Sokan vagyunk, akik Tőled várjuk a szabadulást, a megbocsátást, a kegyelmet. Áraszd ki áldó Szentlelked népünkre, hogy el tudja fogadni a szövetséget Veled, hogy ne kelljen ítéletre mennünk.

Add, hogy a szeretet győzzön. A gyűlölet helyett add, hogy kegyelmed által újra kezet adjunk egymásnak, és Veled építsük tovább hazánkat a Te utadon járva, a Te dicsőségedre.

Jézus Krisztusért kérlek, hallgasd meg könyörgésemet.

Ámen

Varga Valéria

Károlyi Gáspár a bibliafordító

Károlyi Radics, vagy Radicsics Gáspár 1530 táján született Nagykárolyban, innen kapta származási helyére utaló előnevét, ami aztán kiszorította az eredeti szlávos hangzású Radics vagy Radicsics családnevet. Maga Károlyi mind a Radicz, mind a Radiczit formát használta, ami mai ejtéssel Radics, illetve Radicsics-nak hangzik. Az első teljes fordítású nyomtatott magyar Biblia 1590-ben az ő buzgólkodásának, szervező és fordító munkájának eredményeként hagyta el a nyomdát Vizsolyban. 1564-től

református hitvallást követett Károlyi és 1564-66 között megszervezett tiszáninneni református egyházmegyék egyike, a kassavölgyi őt választotta esperesévé. Gönczi, majd néhány évnyi tállyai lelkipásztorkodása után újra gönci lelkipásztor lett. E minőségében vitte véghez a bibliafordítás megszervezését, megvalósítását és a nyomtatás lebonyolítását. 1591 nyarán korára való tekintettel le mondott állásáról és Göncön maradván annak az évnek a végén ott érte a halál.

Háromszor kötött házasságot. Első házasságkötéséről semmit sem

tudunk, azt sem, hogy ki volt a felesége, voltak-e gyermekeik, ha igen azokkal mi lett. Feltehető, hogy korán elhunyt első felesége. Második felesége Garai Anna, a tokaji Óze Demeter özvegye volt.

Károlyinak négy gyermeke született Garai Annától. Az 1586. évi pestisjárvány elvitte Károlyi feleségét, a tíz éves Gáspár nevű fiát és két lányát, Sárát és Margitot. Kata nevű legidősebb lánya maradt csupán életben, aki apja halála után, 1597-ben feleségül ment Mednenski András vrannói elsőpaphoz.

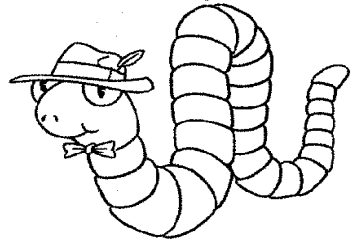
1588 táján egy hajadon lányt vett feleségül Károlyi Gáspár Kassán. Szóts Annának hívták és özvegy Szóts Györgyné leánya volt. Károlyi kérelmezte a kassai tanácsnál, hogy nem a szokásos templomi formában, hanem egészen csendes körülmények között, nem feltűnő módon köthessen házasságot — talán a korát restellte az 58 év táján lehető férfi — azonban a városi tanács nem engedélyezte, sőt megfenyegette, hogy kiátkozza, ha új szokást merészel behozni. E házasságból egy Anna nevű leánygyermek született.

TEREMTÉS VAGY EVOLÚCIÓ címmel egy új sorozatot szeretnénk indítani, gyerekeknek,de szerintem mi felnőttek is tanulhatunk belőle. Minden alkalommal egy állatot vagy csodát fogunk bemutatni nektek, ami megcáfolja a véletlenszerű kialakulást és Isten csodálatos munkájára világít rá.

A földmunkás

Ismered azt az állatot aki egyszerre hím és nőstény is egyszerre,amelynek öt szíve van,és örül ha élve eltemetik?Eltaláltad a földgilisztáról van szó. Ha ásóddal kettévágod oda se neki,új farka nő. Nézd csak meg közelebbről!Testének minden hetedik szelvényében egy szív van. Tápláléka fű,levelek,föld, piszok,közönséges föld. Ezt sem választja külön,hanem megemészti és humusz ként adja vissza a talajnak. Egyetlen földgiliszta egy év alatt negyedkiló kiváló minőségű kerti földről gondoskodik. Így az egész növényzet számára felbecsülhetetlen értéket jelent. Hat évig is élélhet,ezalatt szabályszerű csodát visz véghez. Mindegyik giliszta hím és nőstény is egyszerre, így mindegyik lehet apa vagy anya. Szokatlan ugye?De Istennek,aki a gilisztát teremtette ezzel is célja volt. Így módon sokkal több kis giliszta születhet. A kertünkben több száz giliszta is élhet ami több mázsa növénytápszerről gondoskodhat. Erre azonban nem lenne képes,ha Valaki nem látta volna el a gyomrukat különleges nedvekkkel és enzimekkel. Senki sem vitatja,hogy tehetséges mérnökök terveztek és építettek már műtrágyagyárat,hosszú gondos tervezés és próbaüzemelés után. A kicsiny giliszta azonban felülmúlja a legjobb teljesítőképességű berendezéseket. És még mindig vannak akik azt állítják,hogy a giliszta hosszú évekredek alatt fejlődött azzá,aminek most ismerjük. A giliszta a maga területén többet teljesít,mint a legjobb gyár. Isten teremtette a gilisztát is. Ebben is láthatjuk a teremtő bölcsességét.

Folytatjuk.....

Kamarás Heléna

*„Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra, hogy énekeljek és zengedezzek
Ébredj, lelkem, ébredj, lant és hárfá, hadd ébresszem a hajnalt!
Magasztallak, Uram, a népek közt, zsolnárt zengek a népek közt,
mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig.
Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!”
(Zsoltárok 57:8-12.)*

Bolyki László: Milyen zenét szeret Isten? – Könyvajánló

Ha erre a kérdésre viccesen próbálnék válaszolni, akkor a népszerű csirkés reklám jutna eszembe, azaz: Milyen zenét szeret Isten? Kivetítős-felállvatapsolós, padbanülős-könyvbőléneklős? Fülbemászódallamos-dicsőítő, harmóniumpedálózó-s-genfiszoltáréneklős? Gigawatthangoserősítő-ezerhangszeres, egyzálgitáros-kiállós? A jó zenét, természetesen!

Nos nem szeretném elviccelni ezt a komoly témát, mivel számtalan jelét látjuk annak, hogy a különböző felekezetek milyen eltérő nézeteket vallanak a gyülekezeti éneklésről, Isten zenével történő dicséretéről – és ebben a témában sokszor késhegyig menő viták zajlanak. Saját egyházunkat nézve is, sokszor feloldhatatlan ellentétek vannak irányzatok között: vannak akik a „modern” zene mellett teszik le voksukat, míg mások a kiforrott, az idők próbáját kiállt, „hagyományos” mellett.

A könyv írója megpróbál ebben az összevisszaságban irányt mutatni, de legalábbis elgondolkodtat - azon, hogy számunkra mit jelent/jelenthet Istent dicsérni zenével, énekkel, zsolnárral. Remek humorral fűszerezve vezet minket végig egy mini zenetörténeti túrán, ahol rácsodálkozhatunk a régebbi idők zenei szokásaira, furcsaságaira - mindezt a keresztény zene szemszögéből. A könyvet elolvastva, nekem három dolog ragadta meg a figyelmemet:

- Isten üzenete mindig ugyanaz marad, csak az üzenet formája változik, mindig az adott történelmi korban élő emberek nyelvén szólal meg. Nyitott szemmel és füllel kell a világban járnunk, hogy a mai emberek nyelvén tudjuk az örömhírt továbbadni.

- Nem minden „új ének” új ének, ha nem válik életemben valósággá az amiről/Akiről éneklek. Viszont egy több száz éves ének is „új énekké” válhat számomra, ha abban Isten üzen nekem.

- Az Istent dicsérő, dicsőítő zene bár stílusában

sokféle lehet, tartalmában mégis ugyanazt kell kifejezze: a Mindenható Isten szabadítását, megváltását az ember életében, és az ezekért mondott hálaadást.

Aki kedvet kapott arra, hogy megtudja, vajon tényleg milyen zenét szeret Isten, annak szívesen ajánlom e könyvet. Nem a pontos választ fogja megkapni, de ha figyelmesen olvas, kitalálhatja.

Tarnai Zoltán

Boldogok...

...akik tudják, másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

...akik az Úrban találnak békességet, mert nem kiborulnak, hanem leborulnak.

...akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosak.

...akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

...akik megbecsülik a mosolyt, és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

...akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

...akik el tudnak hallgatni, ha a szavukba vágnek, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus Krisztus nyomában járnak.

...akik jó lelkiismerettel tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel, és örömmel indulnak útjukra.

„Aki megérti az ígét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bizik az Úrban.” (Példabeszédek 16:20.)

Nem jó az embernek egyedül lenni

Fiúk, lányok! Gondolatok-e már a házasságra? Gondolom, nem sokat. Pedig kár! Nem lehet eléggé időben kezdeni! Már óvodában is szövődnék nagy szerelmek. Tekintetek úgy – lányok – minden fiúra, hogy vajon nem őt szánta nekem Isten? S fiúk – ti is úgy tekintetek a lányokra, hogy hátha ő a nagy Ő! ... S ha nem nekem, akkor bizonyára másnak szánta őt mindent tudó Mennyei Atyám, s Isten mentsen attól, hogy a másét tönkretegyem!

A címül szolgáló megállapítást, hogy - „nem jó az embernek egyedül lenni” - az Úristen már jó régen tette, még az első ember – Ádám – teremtésekor, de nem elégedett meg a ténymegállapítással, hanem rögtön munkához is látott: - „alkotok hozzáillő segítőtársat”.

Ugye rögtön másképp nézel egy fiúra vagy egy lányra, ha ő nem csak egy bunkó srác, vagy egy csaj, hanem Isten egyedileg megformált teremtménye, hisz „megformálta az Úristen az embert a föld porából, és élet lehetett lehelte orrába” ... és aztán alkotott „hozzáillő segítőtársat”. Formálta, alkotta, ezért gondosan párba-

válogatott minden fiú és minden lány!

Istenünk belehelyezett mindnyájunkat egy nagy kirakós társasjátékba – ma sokan úgy mondanák „újmagyarul”, hogy puzzle-ba – hogy megkeressük, kinek szánt párként az Atya. Először megnézzük távolabbról – lehet, hogy illik hozzám? Ha kiderül már messziről, hogy nem, akkor hagyjuk! Még „letörik” valami belőle, ha erőltetjük, s aztán a párjához sem fog már igazán illeni. (Milyen sok pár nélküli felnőtt él a világban, talán a párjuk így rongálódott meg valamikor korábban, azért nem találják?)

Ha jó együtt, ha hasonlóan tudtok gondolkodni az élet alapvető dolgai felől, közös a hitetek, tudtok beszélgetni – ne feledjétek: egy életen keresztül fogtok beszélgetni (!) - tanulni, játszani, ha tudjátok egymást vállalni szüleitek, barátaitok előtt is, akkor érdemes folytatni. Folytatni, de úgy, hogy ha mégsem „stimmel”, el lehessen búcsúzni barátként, kívánva a másiknak is, hogy találja meg a „hozzáillőt”.

A párkereső társasjáték vége: „lesznek ketten egy testté” - a házasságban. De miért kell evvel az egy testté levéssel várni a

házasságig? A rövid, és egyszerű válasz az, hogy – mert ez Isten akarata – s aki szeretné egész életét hozzáigazítani Teremtőjéhez, annak ez egymagában is elég. Ha azonban még maradt benned „de miért” kérdés, akkor gondoldj arra, hogy felnőtt korodig még sokat fogsz alakulni, s mai most talán jó illeszkedésnek látszik, még változhat. A házasság egy életre szóló szövetség, mely egy szövetségkötéssel kezdődik – ezt nevezik esküvőnek. Eskü, melynek Isten és a gyülekezet a tanúja.

Két hibát szoktak az emberek elkövetni. Kerüljétek mind a kettőt!

- Az egyik az, hogy nem keressük eltökélten párunkat, amíg meg nem találjuk, és nem Isten véleményére hallgatunk a

párkeresésben. Az első szakaszra az a jellemző, hogy nem jó az embernek egyedül lenni, ezért keresi párját.

- A másik hiba az, hogy miután már megtaláltuk, még tovább keresgélünk, és össze-vissza kócoljuk saját, és embertársaink életét. Ha már megtaláltad, a ragaszkodás következik. Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez.

Fiúk, lányok! Vidám társasjátékok kívánok! Találjátok meg Istentől nektek formált párotokat!

*Viczián Miklós (Biblia és Család
2006./3.)*

„Azután ezt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.

Formált tehát az Úristen a földből mindenféle mezei állatot, mindenféle égi madarat, és odavitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi; mert minden élőlénynek az a neve, aminek az ember nevezi.

Így adott az ember nevet minden állatnak, az égi madaraknak és minden mezei élőlénynek, de az emberhez illő segítőtársat nem talált.

Mély álmot bocsátott azért az Úristen az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére.

Az emberből kivett oldalbordát asszonyá formálta az Úristen, és odavitte az emberhez.

Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett.

Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.”

(I. Mózes 2:18-24.)

Hírek gyülekezetünk életéből

Augusztus:

6. Ifjúsági csendes hét Berekfürdőn 58 felnőtt és 38 gyermek részvételével

Szeptember:

3. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Ferenc

8-10. Házaskör csendes hétvégéje Tahiban 30 felnőtt és 16 gyermek részvételével

14. Presbiteri gyűlés. Tárgy: mátyásföldi gyülekezeti ház tetőfelújítása.

Október:

1. Gitáros istentisztelet. Igehirdető. Bíró Botond

8. Házaskör Vendég előadó: Fűtő Róbert

20-23. Ifjúsági (pénteki csoport) csendes hétvége Monoszlón 42 fő részvételével

30. Istentisztelet a Reformáció ünnepére készülve. Igehirdető: Blatniczky János evangélikus lelkipásztor

31. Reformáció ünnepe.

November:

5. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Hajdú Zoltán Levente szóládi lelkipásztor

16. Bibliaórák szeretetvendégsége

23. Presbiteri gyűlés. Tárgy: Gyülekezeti ház tetőfelújításának befejezése. 2007 évre munkaterv elkészítése, költségvetés elkészítése, választók névjegyzésének elkészítése.

Ami még előttünk áll

December:

3. Gitáros istentisztelet

4-9. Adventi esték – teológus fiatalok szolgálatával

8. Adventi esték keretében: zenés áhítat vendég előadók részvételével.

17. Karácsonyi ünnepély mátyásföldi templomunkban délután 17.00 órakor
Karácsonyi ünnepély árpádföldi templomunkban 9.00 órakor

Keresztésben részesültek:

Fehérvári Eper	Zohány Eszter
Tóth Eszter Anna	Funk Gábor
Simon Adrienn Aida	Denis Leibkühler
Kiss-Haypál Júlia	Kovács Domonkos
Sanyi-Feri Bence	Tóth Ádám
Tóth Máté	Andruskó Dóra Emma
Eke Barnabás	Andruskó Csenge Anna
Kovács Ádám Sándor	Farkas Kíra
Palkó Boglárka Petra	Bányai Melinda Biborka
Margitai Petra Lilla	Barki Laura Róza
Sebó Anna	Kolonics Tamás Mihály
Sebó Marcell	Tarr Zalán

Házasságkötések:

László Lajos és Molnár Kinga
 Kohl Ferenc és Bajusz Annamária
 Kun Tamás és Sándor Edit
 Fenyvesi Zsolt és Téringer Éva
 Dávid László és Oláh Ivett Mariann

Halottaink:

Kelemen Lajos	82 éves	Balla Zoltán	76 éves
Kovács Tíbor	51 éves	Szánthó Sándor	86 éves
Szehr Gábor	49 éves	Bordi Andrásné	84 éves
Kiss Gábor	45 éves	Szabó Sándor	66 éves
Madar Lajosné	65 éves	Duhaj István	82 éves
Szabó József	82 éves		

Bemutakoznak gyülekezetünk presbiterei

Budapesten születtem 1960. szeptember 5.-én. Szüleim és édesapám szülei akikkel együtt éltem gyerekkoromban harcos ateisták voltak. A hittel való első találkozásom másik nagyszüleimnél volt Zalában ahol a nyarakat töltöttem. Ott akadt a kezembe az Újtestamentum. Nagymamám – ő volt, akinek köszönhetően keresztségben részesültem, bár húgom esetében ugyanezt már nem sikerült elérnie – félve, és titkon mesélt belőle, és ő volt aki megtanított imádkozni is.

Feleségemet az egyetemi években ismertem meg, és még a tanulmányaink alatt 1982-ben összeházasodtunk. Szüleim hallani sem akartak az egyházi esküvőről, ezért az otthoni békeség érdekében csak polgári esküvőnk volt. 1984-ben végeztem geológusként. Később a Budapesti Műszaki Egyetemen a környezetvédelmi szakmérnöki diplomát is szereztem. A kilencvenes évek eleje óta a közigazgatásban dolgozom.

Feleségem Bognárné Montovay Ildikó a Szerb Antal Gimnázium tanára. Három gyermekünk van Gergely, Borbála és Máté, mindhármukat a tiszteletes úr, vagy ahogy otthon hívni szoktuk, Feri bácsi keresztelte.

2002-ben úgy döntöttünk feleségemmel, hogy pótoljuk a húsz éves lemaradásunkat, és Isten színe előtt is megerősítjük házasságunkat. Az esküvőnkön az akkor 17 éves fiúnk, és feleségem édesanyja volt a tanunk. A következő év tavaszán konfirmáltunk feleségemmel és két idősebb gyermekünkkel. Máté fiam, életkoránál fogva egy évvel később követett minket. Amióta a Mátyásföldi Református Gyülekezet tagja lettem, megváltozott az életem. Hitem letisztult, és megerősödött. Személyes tapasztalatommá vált Isten ereje, amit a gyülekezeten keresztül képes átadni. Az elmúlt években számos nehéz helyzetben érezhettük magunk mögött ezt az erőt.

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a gyülekezet pópresbiterré választott.

Bognár Attila

Budapesten születtem 1978. augusztus 4-én. Szüleimmel és húgommal Mátyásföldön laktunk, de mivel Isten nagyszüleimet, az ő hitüket használta arra, hogy a közelébe kerüljek, ezért sokáig Pécelre jártam templomba és ott is konfirmáltam. A Mátyásföldi Református Gyülekezet nagy családjába 1993-ban kerültem és azóta is lelkes tagja vagyok a pénteki ifjúsági csoportunknak. Férjem is a gyülekezet tagja, 2002-ben itt kötöttünk házasságot. Részt veszek a főleg gyülekezetünk fiataljaiból álló Tandem együttes munkájában is, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy a könnyűzenén keresztül próbálunk embereket megszólítani, Istenről bizonyosságot tenni.

Matematika-fizika szakos tanár vagyok, 3 évet tanítottam a Karinthy Frigyes Gimnáziumban (előtte pedig egy évet egy angliai középiskolában), azután megszületett gyermekünk, Levente. Most vele vagyok itthon és igyekszem maradéktalanul kihasználni és kiélvezni az együtt töltött időt.

Hiszem és a mindennapokban tapasztalom is, hogy ez a gyülekezet egy hatalmas kincs, egy igazi család, ahol bármilyen sokfélék vagyunk is, egy cél felé igyekezve egymást támogatjuk. Ez igazán különleges és szokatlan a mai világban, ezért úgy gondolom, mindenkinek feladata, hogy adjon egy keveset saját magából.

Pótpresbiterré választásomat ezért erre a szolgálatra való elhívásnak tekintem, s igyekszem a tőlem telhető legjobb módon végezni, magamból minél többet adni.

Tóthné Juhász Tünde

Tüzi - játék?

Az alábbi írás még augusztusban született, egy emlékezetes este után, mikor is többeknek veszélybe került az élete is, nem csak a testi épsége. Voltak azonban olyanok, akikről Isten gondoskodott:

"Tegnap délután Ábrissal és Emmával szunyókáltam, András és Ábel kiment a rakpartra megnérni a Red Bull Air Race első fordulóját.

Úgy fél hat felé aztán mi is felkerekedtünk és metróval a "nagyok" után mentünk. Sétálgattunk, nézelődtünk, fagyiztunk, aztán a verseny második fordulóját már együtt néztük meg. Illetve, inkább a fiúk nézték, mi Emmával letelepedtünk a Roosevel térien a fűbe, itt nem volt tömeg, úgyhogy össze is bújunk egy édes szopizásra. A repülő verseny után aztán elkezdtük fontolgatni, hogy maradjunk-e a tűzijátékra. Ábel szeretett volna maradni, bár eléggé fáradt volt már, Ábris a délutáni majd' 3 órás alvást követően fitt volt és fürge, én szintúgy, Úgyhogy mi tutira bírtuk volna, Emma pedig érdeklődve és mosolyogva fogad minden helyzetet, tehát ő sem tűnt akadálynak. Igazán semmi okunk nem volt arra, hogy ne maradjunk, hacsak az nem, hogy két kisgyermekkel és egy csecsemővel nem biztos, hogy ekkora méretű tömegben kell nyomulnunk - bár a Roosevel tér ebből a szempontból viszonylag békés sziget volt - legalábbis még háromnegyed nyolckor. "Kilenckor kezdődik a tűzijáték, tart fél órát, újabb fél óra, mire kikeveredünk a tömegből (babakocsival lehet, hogy még több is), aztán újabb fél óra séta a kocsig, és még az út hazáig. 11-nél előbb nem vagyunk otthon, az tuti. Akarjuk ezt - ezekkel a csöppökkel?" - teszi fel a kérdést józanul András. Hát, igen... Tényleg nagyon sokan vannak, csúnya szemetes minden, még egy órát kellene várunk, és egyébként is, tudod, Ábel, én is csak harmincéves koromban láttam először a tűzijátékot...Ha most elindulunk, pont meg tudod nézni a TV-ben. (Mivel ő még sosem látta élőben, így nem tudja, hogy a tv-s élmény kb. 5 %-a az igazinak. Azonnal belemegy.) Elindultunk. ELINDULTUNK, HÁLA ISTENNEK! Hazajöttünk a mi PICI BABÁNKAL és a két "nagy" fiúnkkal. 3/4 kilenckor értünk haza. Tíz perc múlva itt Újpesten már szakadt az eső. Aztán jöttek a hírek... A ma esti híradóban pedig láthattuk a Roosevel teret. Köszönöm Istenem, hogy hazajöhettünk, hazaérhettünk, és hogy Te megőrizted a viharban is a barátainkat-testvéreinket: Gyöngyiéket, Henriket, Zoliékat - és remélem, a többieket is. Köszönöm."

Karácsonyi történet

Mi, gyerekek, nagyon vártuk az első havat. Karácsonytájt érkeztek meg nyugat felől a szürke fellegek, s letették terhüket a hegyek koszorúja övezte völgyben, de nem olyan városias, hosszú szállingózás módján, hanem vastag bunda alá került a táj, a falu. Az iskolának akkor egyszerűbe vége szakadt, a szünidő kezdetét nem a kalendárium betűi, hanem az első hó jelentette. Mi már december eleje óta a reggeli felkelés után azonnal az ablakhoz siettünk, hogy ledörzsölve a jégvirágokat, megláthassuk az első havat, szabadságunk kezdetét. Idén sem kellett csalódnunk. Már november végén megjelentek a fellegek, András-napra már hósipka borította a Kömöge tetejét, s december közepén egy éjszaka két arasznyi hó hullott, beterített mindent, s mesevilágot varázsolt a környékre. Hurrá! - rohantunk vissza az ablaktól, s sarokba dobva az iskolatáskát, lázasan kezdtük szólni a szünidei terveket. Kertünk vége a hegyek lábáig nyúlott, s kukoricacsutkát cipőnkre kötve vígan siklottunk a havon. Csúszkálással, ródlizással telt az idő, s este, mikor a konyhában egybegyűlt a család, hallgattuk az öregek szavát, apám, Márton tréfálkozásait, a világ gondját, s körülfogott bennünket anyám szerető gondoskodása. Kezdetét vette a sütés-főzés, a készülődés. Hamarosan itt a karácsony. S mikor apánk egy este azt mondta, hogy másnap levágjuk a

disznót, tudtuk, már csak napok vannak hátra, s esténként leszakítva a leveles naptár lapjait, mi, gyerekek, lestük azt az egyre közelebb kerülő piros betűs számot. Már a szánkózás sem volt az igazi, s amíg a férfiak az udvarban tettek-vettek az állatok körül, mi néztük a konyhaasztal köré kuporodva az anyám keze alól kikerülő mézes figurákat, cukordíszeket, apró meglepetéseket. Titkolózni nemigen lehetett, nem is volt rá szükség. Őszinte világ volt a miénk, tiszta szándékú, egyszerű szavú. Úgy mondták otthon: karácsonykor Jézust várjuk, hogy eljöjjön hozzánk, készülünk, hogy méltónak találjon minket. S az igazi ajándékok ezek az esték voltak, amikor a család összehajolva, gyerekek és szülők közös izgalomával, tréfálkozással az eljövendő nap örömeiben készülgetett.

Egy este, hogy apám elfújta a lámpást, Dorka húgom odasúgta anyjának: Anya, ugye a Menyországban is így telnek az esték? Anyám igenére már tudtuk, eljön Ő hozzánk, mint tavaly, tavalyelőtt, s amióta csak az eszemet tudom. Aznap szépet álmodtam, angyalok seperték a havat a behavazott utcán. Egy meglepetés azonban mindig volt. A fa. Ezt mindig apám hozta, de oly észrevétlen, hogy mi, gyerekek sehogy sem értettük, hogyan kerül oda az asztalra, csak lenyűgözve álltuk körül este a gyertyafényben alakot öltő

karácsonyfát.

A várt reggelen apám szokás szerint fogta a fejszét, felvette hótaposó csizmáját, s mikorra mi előkészülődünk a meleg dunyhák alól, már csak imbolygó alakját láttuk a hegynek tartva a fehér hómezőben. A fát még az ősszel kinézte. Igaz, kicsit messze kellett mennie fel a hegyekbe, de ezt az utat minden évben megtette, talán neki is le kellett tenni a gondokat, kóborolni a csendes, behavazott tájon. A hó érintetlen volt, nehezen haladt előre. Itt-ott állatnyomokat látott. A fagy megdermesztette a fákat, bokrokat, s tündérvirággá varázsolta az erdőt. A Kömöge alatt vitt az útja, aztán fel egy dombtetőre, majd végig a gerincen.

Megismerte a helyet. Az ősszel itt kaszáltak egy réten, s már akkor látott egy kis fenyőfát. Arányos termete, dús ágai, tömött levelei, szürkészöld színe rögtön feltűnt neki, s képzeletében már látta is felöltöztetve a szoba sarkában. Ott is volt a fa egy kis beszögellésben, évszázados fenyők oltalmában. Két csapásra kivágta, majd kicsit megpihelve belakmározott tarisznyájából, amelyet anyám varrt neki, s elindult visszafelé. A megindult hóesés betemette a nyomokat, s bizony

iparkodnia kellett, hogy sötétedésre visszaérjen. Baljós zúgással feltámadt a szél. Hóna alatt a fenyőfával ugyancsak különös látvány lehetett. De ismerte a tájat, hiszen itt gyerekeskedett, s a falut is alig hagyta el. S mikor arról beszélt az unszolásunkra, hogy volt egyszer Pesten is, teljes bizonyossággal gondoltuk, hogy apánk világlátott ember. Leért a völgybe, s már erőst szürkült az idő, mikor elérte a falu első házait. A hegyek alatt, a forrásnál - hova együtt jártunk a nyáron a többi gyerekkel vízért -, kis ház állott. Egy öreg juhászé volt, kit, mivel nem csizmában járt, hanem bakancsban - mindenki Bakancsos Pista bácsinak szólított. Rossz érzés fogta el apámat a behavazott udvar, a setét ablakok láttán. Megnyitotta a

kertajtót, letámasztotta a fát a tornácra és benyitott a házba. Pista bácsi az ágyban feküdt.

Mi van magával? - kérde apám, ahogy meggyújtotta a világot.

Beteg vagyok, Márton - mondta az öreg. A kályha hideg volt. Mindjárt befűtök. Zsófi majd holnap hoz meleg levest meg kóstolót. Kiment a fészerbe, fát keresett. De csak a hó alatt talált nyirkos, korhadt fadarabokat, így a feladat reménytelennek látszott. Aztán pillantása az ajtónál lévő fára

esett. A tuskóra tette a kis fenyőt, s nagyot fohászkozva apróra hasította. Lassan pattogni kezdett a tűz, s fenyőillat töltötte be a kicsi házat. Pista bácsi megkönnyebbedett. Akkor holnap - mondta apám búcsúzóul.

Már nagyon vártuk őt. Nehéz lépteit hallva izgalom vett rajtunk erőt. Végre mindannyian együtt vagyunk idehaza. Mikor pillantásunk fehér arcára esett, csak annyit gondoltunk, milyen hideg lehet, s újra átadtuk magunkat a várakozás bódító érzésének. Anyám néhány szót váltott apámmal, majd ünneplőbe öltözve ültünk le a konyhában, s kezdődött, amit úgy vártunk. Apám ölbe vett bennünket, s szokásunk szerint mesélni kezdett egy idegen országról, egy házaspárról, a születendő kisgyermekről, emberekről, hatalmasokról és szegényekről. Beszélt a rokonokról, a barátokról, a nélkülözőkről, s percek alatt odavarázsolta

elénk a falut, a múltat és jövőt, az egész világot. Aztán énekelni kezdtünk, s mikor a kis csengő megszólalt, nagy izgalommal nyitottuk ki a szobaajtót. Az asztalon egy tányérban ott voltak a mézes és cukrozott díszek, égtek a gyertyák a tartókban, de a fa, a fa nem volt sehol.

Könnyes szemmel, kérdően néztünk apánkra. A sarokban állt, anyával egymáshoz hajoltak, szemükben megcsillant a gyertyák fénye. Találkoztam az úton Vele, elkérte a fát, én meg odaadtam neki, hiszen nem illik egy kérést Tőle megtagadni. Szavai megnyugtatóan csengtek. Anyám, hogy a csend feszültségét feloldja, az ünnepi asztalhoz invitált bennünket. Boldog karácsonyt mindenkinek - mondta, és behozta a gőzölgő levest"

Garay András

“Ne kívánd senki szeretetét. Ne utasítsd el senki szeretetét. Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénye-melege: mindenkire egyfőrmán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegedből, mint akiknek nincs szükségük terád. Családtagjaid, mindennapi társaid, s a hozzád fordulók olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik.”

(Weöres Sándor)

81. Kérdés: Kik járulhatnak az Úrasztalához?

Felelet: Azok, akik bűneik miatt valóban bánkódnak, mindazonáltal bíznak abban, hogy bűneik meg vannak bocsátva, és mégis fennálló emberi gyarlóságot Krisztus szenvedése és halála elfedezi, egyszersmind buzgón törekednek is, hogy hitüket erősítsék, és életüket megjobbítsák. A meg nem térők és a képmutatók, pedig ítéletet esznek és isznak Ön maguknak.

(Heidelbergi Káté)

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

(Az istentisztelet alatt a gyermekmegőrzés
a gyülekezeti házban van)

Bibliaóra:

Csütörtök 18.00 óra

Hittanóra (Szeptember 10-től)

Vasárnap 11.30 óra

Iffjúsági óra (28 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Iffjúsági óra (28 év alatt)

Péntek 18.00 óra

Iffjúsági óra (13-16 évesek)

Szombat 17.00 óra

Fiatal Házások Köre

Minden hónap második vasárnapján
17.00 óra

Imaóra

Szerda 18.00 óra

Baba-mama játszókör

Minden csütörtökön 9.30 óra

Mátyásföld:

Gitáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján
17.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Bibliaóra

Péntek 17.00 óra

Hittanóra

Péntek 16.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855

E-mail: matyasfoldiref@freestart.hu